

forlangt; og derfor har jeg ikke følt mig berettiget til — naar de andre to Medlemmer af Kommissionen ikke kunde gaa med til mere end at skrive, at de ønskede, ikke nogen Forhøjelse, det er ikke det, der staar, men ønskede Summen forhøjet — paa egen Haand at give en anden Indstilling, og hvis Landbrugsministeriet havde næret Ønske i saa Henseende, har det været i høj Grad uheldigt i Retning af at udtrykke dette Ønske om at faa min personlige Stilling opgivet. De to Kolleger, jeg har i Kommissionen, skulde kunne bevidne, at jeg har rejst betydelig videregaaende Krav om forskellige Spørgsmaal vedrørende hele denne Sag i Kommissionen, men da jeg ikke har kunnet faa de andre — den ene er for øvrigt, hvis det skal nævnes, Reformmand af politisk Anskuelse, og den anden hører til det gamle moderate Venstre, det behøver ikke at være nogen Hemmelighed — til at gaa med til disse Krav, har jeg ikke efter den Form, Ministeriets Skrivelse havde, følt mig berettiget til at fremsætte mine egne Ønsker og mine egne Krav.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det er et formalistisk Standpunkt, det ærede Medlem der indtager. Naar man retter en Henvendelse til en Kommission om at udtale sig, er det naturligvis ud fra den Forudsætning, at Kommissionen er enig. Men er denne Forudsætning ikke til Stede, maa Kommissionen naturligvis dele sig og ikke derfor unnlade at svare. Naar der staar „den samlede Kommission“, saa er det udtrykkelig skrevet, for at Formanden ikke skulde forstaa det paa den Maade, at det var Kommissionens Formand og ham alene, man henvendte sig til. Kan Kommissionen ikke enes om et Svar, ja, saa maa man dele sig og fremkomme med forskellige Indstillinger. Det er noget, der sker alle vide Vegne, og det burde da ogsaa efter Omstændighederne være sket her.

Formanden: Det ærede Medlem fra Sorø har ønsket Ordet for tredje Gang. Hertil udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg det som givet. (Ophold). Det er givet.

Poul Christensen: Den højtærede Minister var saa elskværdig at sige mig, at jeg forstod ikke de simpleste Ting. Jeg tror, den højtærede Minister havde gjort vel i at vende denne Anke mod sig selv. Jeg har gentagne Gange spurgt og spørger

nu for tredje Gang: Hvor længe skal en Mand opholde sig paa Landet for at komme ind under denne Lov, hvis den gaar igennem, som Ministeren har foreslaaet den? Skal han da ikke gaa 6 Aar, efter at han er vendt tilbage fra Byen, naar han har opholdt sig der $2\frac{1}{2}$ Aar? Den højtærede Minister er ikke i Stand til at svare. Nu spørger jeg for tredje Gang, om det ikke er rigtigt, at vedkommende, hvis dette Forslag gaar igennem, skal have opholdt sig i 6 Aar paa Landet, eller i alt Fald, at der skal være gaaet 6 Aar, inden han kommer ind under denne Lov, i Modsætning til tidligere, da det kun var 5 Aar. Jeg haaber, den højtærede Minister har forstaaet Spørgsmaalet. Det skulde gøre mig ondt, om jeg ikke kunde udtrykke mig saaledes, at han, som han selv udtrykker sig, kan forstaa de simpleste Ting.

Forhandlingen, siger den højtærede Minister, har bestyrket ham i den Betragtning, at det er et godt Forslag. Den højtærede Minister maa være let at tilfredsstille, for der er ikke en af hans egne Folk, der ikke har kritiseret det fra Ende til anden. Jeg nævnede i Gaar et Eksempel paa, hvorledes den ærede Ordfører gik i Spidsen. Det skulde for Resten interessere mig at høre den ærede Ordførers Indstilling til Ministeriet. Jeg vilde gerne bede den højtærede Landbrugsminister, der har været saa elskværdig at oplæse den Indstilling, min Partifælle, det ærede Medlem fra Otterup (Mads Larsen), har givet, om ogsaa at lade os høre den Indstilling, der er kommen fra det ærede Medlem, der fører Ordet for Reformpartiet, om han har været opmærksom paa alle de Fejl, som han her gjorde opmærksom paa. Jeg gjorde i Gaar opmærksom paa, at paa hvert eneste afgørende Punkt tog den ærede Ordfører Afstand fra den højtærede Minister. Jeg tror, det var 7 Gange paa Rad, han stod op og tog Afstand fra den højtærede Minister.

Den højtærede Minister synes ikke, vi passe paa Takten i vort Parti. Men jeg synes rigtignok, det staar langt daarligere til med Takten i hans eget Parti, og jeg kunde nævne et Sted til, hvor det er daarligt med Takten; det er mellem den. nuværende og den forhenværende Landbrugsminister. Den nuværende Minister er meget fornærmet over, at vi have rejst Spørgsmaalet om Ekspropriation. Han kan ikke forstaa det; det er Agitation og Gud ved alt det, det er af det onde. Men hans Forgænger har været af en anden Opfattelse. Han har ikke alene i